

JE DODRŽOVÁNÍ BOŽÍCH PŘIKÁZÁNÍ „ZÁKONICTVÍM“ A JE „ZÁKONICTVÍ“ ZLO?

Tony Alamo

Je dodržování BOŽÍCH přikázání „zákonictvím“, jak dnes mnozí kazatelé říkají? Odpověď je „Ne!“ PÁN říká, abychom se v těchto posledních dnech vyvarovali falešných proroků, a televize a rádio jsou jich plné.¹

Vlastně jsem dodržoval BOŽÍ přikázání, ještě než jsem se stal křesťanem. Ve chvíli, kdy jsem přijal BOŽÍ přikázání, se mi to zdálo jako ten nejtěžší úkol na světě. Kdybych však přikázání nedodržel, BŮH by mě zabil. Já jsem obdržel BOŽÍ příkaz v advokátní kanceláři v Beverly Hills v Kalifornii, zaplněné mým sedmnáctičlenným doprovodem. Byl tam můj právník, jeho žena a několik filmařů.

Tehdy nás do kanceláře pozvali ti lidé z filmového průmyslu a právník, v jehož kanceláři jsme byli společně s mým právníkem a jeho ženou. Chtěli investovat velké peníze do reklamní kampaně, kterou jsem dělal pro mladého zpěváka. Předtím jsem pro něj udělal velkou kampaň v časopisu *Billboard*, který je považován za „Bibli“ hudebního průmyslu.

Nahrál jsem tohoto zpěváka ve studiu Decca Records v Hollywoodu a

vydal jsem několik jeho písniček. Všechny se dostaly na špičku hitparád.

Ten zpěvák byl jeden z nejlepších skladatelů, které jsem kdy viděl. Podle mě byl dobrý skoro jako Beatles, kteří jsou i po 50 letech považováni za to nejlepší v rock and rollu. Písničky, které napsal, byly tak dobré, že jsem jednou náhodně vybranou sám nahrál pod jménem Marcus Abad a ona se hned vyšvihla na první místo v hitparádě rádia KOIL v Omaze ve státě Nebraska. V Omaze se prodaly tisíce desek, obchody s gramodeskami měly stále vyprodáno a každý druhý den objednávaly stovky dalších. Písnička se jmenovala „Little Yankee Girl“ (Americká holčička).

Měl jsem v Omaze koncert s kapelou Beach Boys. Stovky dívek zaplavily hotel, kde jsem bydlel, a přinášely kytice, panenky a pozvánky na narozeninové oslavy dcer velmi důležitých lidí (jednou z nich byla Mary Elizabeth Storz, jejíž dědeček vlastnil pivovar Storz v Omaze ve státě Nebraska). Hlavním zpěvákem Beach Boys byl Glen Campbell, protože Brian Wilson tehdy nemohl letět. Nikde jinde jsem

Pastor Tony a Susan Alamo, orchestr a sbor ve svém mezinárodním televizním programu Foto pořízeno r. 1974

písničku „Little Yankee Girl“ nevydal, ale kdybych to udělal, určitě by byla číslem jedna v národních hitparádách. To bylo v roce 1964.

Také jsem dělal reklamu pro Peta Besta, bývalého bubeníka Beatles. Za jeho propagaci a propagaci jeho nové kapely se mi odměnil předtím nikdy nevydaným albem Beatles, nahaným za peníze jeho matky v Hamburku v Německu v roce 1961. Celkem tehdy nahráli šest desek a já jednu mám. Moje album se jmenuje „The Savage Young Beatles“ (Divocí mladí Beatles). Propagoval jsem také Sonnyho a Cher, Elvise a mnoho dalších, a to je jen malá část mého životopisu.

Když mi bylo 16 let, změnil jsem si jméno na Tony Alamo. Moje rodné jméno je Bernie LaZar Hoffman. Změnil jsem si jméno, protože jsem se dostal do šoubyznysu.

Do svých třiceti let jsem nikdy nevěřil v BOHA ani JEŽÍŠE. Nikdy jsem o NICH nepřemýšlel ani jsem o NICH
(pokračování na str. 2)

JE DODRŽOVÁNÍ BOŽÍCH PŘIKÁZÁNÍ „ZÁKONICTVÍM“ A JE „ZÁKONICTVÍ“ ZLO?

(pokračování ze str. 1)

nemluvil. Bylo mi třicet, když jsem obdržel příkázání. Nechtěl jsem žádné investory v propagaci, kterou jsem dělal pro toho mladíka. Měl jsem velké ego. Chtěl jsem, aby všichni věděli, že celá ta reklama je moje práce a všechny peníze jsou moje. Měl jsem peníze ze svých dřívějších kampaní na staré dobré LP desky. Byl jsem první, kdo dal na jedno album dvacet hitů a inzeroval je na rádiových stanicích o výkonu 50 000 wattů. Peníze z těchto nahrávacích smluv jsem použil na propagaci toho mladíka. Jezdili jsme po Los Angeles s šesti policisty na motorkách a jedenácti dalšími lidmi ve dvou cadillacích a Lincolnu za naší dlouhou limuzínou s šoférem. Fotografie z této akce se objevila na čtyřstránkovém plakátu v časopisu *Billboard*. Právě kvůli této kampani v časopisu *Billboard* chtěly další kapely, jako Beatles, Rolling Stones, Herman and the Hermits, Donovan, a většina dalších britských kapel, jako P.J. Proby, abych jim dělal manažera a propagaci.

Přišel jsem do kanceláře toho právníka jen proto, abych udělal radost svému právníkovi. Řekl mi: „Tony, prosím, dlužím tomuhle pánovi protislužbu. Opravdu mi vytáhneš trn z paty, když tam zítra půjdeš.“ Já na to: „Dobrá, ale dost mě štveš, protože mám moc práce a nemám čas chodit za nějakým právníkem. Máme tady hromadu práce a nechci ani nepotřebuji jeho peníze. Půjdu tam jen kvůli tobě. Ale nebuď zklamáný, když odmítnu jeho investici do této kampaně.“

Těch šest policistů na motorkách a tu limuzínu jsem si pronajal od pohřební služby Utter-McKinley Funeral Home na Hollywoodském bulváru (byla určena pro pohřební průvody, ale to nikdo nevěděl). Zavolał jsem jim a požádal je, aby přijeli k mému bytu. Seřadili se před domem společně s dalšími třemi auty, která jela za námi. S šoférem jsme probírali cestu z Hollywoodu do práv-

níkovy kanceláře v Beverly Hills. Dva policisté na motorkách vpředu měli zapnuté majáky a sirény a za nimi jeli zbyvajících 4 policisté na motorkách, limuzína a další tři auta. Policisté pro nás zastavovali dopravu.

Nakonec jsme všichni dorazili do právníkovy kanceláře. Ten židovský právník řekl: „Velmi rád vás poznávám, pane Alamo. Jsem v šoubyznysu 35 let, ale nikdy jsem neviděl tak fantastickou reklamu jako tu, co jste udělal v časopise *Billboard*.“ Na stěnách měl pověšené moje plakáty. Potom řekl: „Možná budete potřebovat nějaké peníze. Rád bych získal skladbu od vašeho zpěváka a skladatele. Mám už jednu skladbu od Beatles“.

Chtěl jsem mu na to říct něco jako „Nepotřebuji vaše zatracené peníze a část své reklamy neprodám. Jsem tady jen proto, že mě o to požádal můj právník.“ Ale než jsem to stačil vyslovit, zalehlo mi v uších a neslyšel jsem nic z ruchu v kanceláři ani provoz venku na ulici, i když okna byla otevřená, byl velmi krásný den a my jsme byli jen jedno patro nad ulicí. Cítil jsem, a dnes už vím, že to byl dech BOŽÍ, jak se přehnal nade mnou a skrze mě a Jeho hlas začal mluvit - ne v mých uších, ale v celém mém těle - „Já jsem PÁN, tvůj BŮH. Vstaň a řekni lidem v této místnosti o PÁNU JEŽÍŠI KRISTU a o tom, že se vrátí na zem, jinak jistě zemřeš.“

Pomyslel jsem si: „Jsem génius a blázním. Tak k tomu nakonec došlo.“ Už jsem slyšel o géniích, kteří se zbláznili. Třeba Vincent van Gogh, malíř, který si uřízl ucho, aby jej poslal své dívce, a nakonec jej hodil do odpadků. A můj přítel Don Gibson, který napsal mnoho hitů jako „I Can't Stop Loving You“ (Nemohu tě přestat milovat) a „Oh, Lonesome Me“ (Ó, já osamělý), a skončil v blázcinci, protože příliš pil. Nakonec se dostal ven a pokračoval ve své kariéře. Uvažoval jsem, že se ubytuji v soukromém sanatoriu, vyrobím pár

peněženek, navleču pár korálků, budu malovat prstem, ušiju pár kabelek a nakonec odejdu a budu v pořádku, až přestanu slyšet ty hlasy.

Potom jsem ten hlas slyšel znovu říkat: „Nepochybuj! Já jsem PÁN, tvůj BŮH. Vstaň a řekni lidem v této místnosti o PÁNU JEŽÍŠI KRISTU a o tom, že se vrátí na zem, jinak jistě zemřeš“. Tentokrát se moje mysl snadno otevřela a věděl jsem, že opravdu existuje Nebe a Peklo. Říkal jsem si: „Chlape! Já opravdu blbnu. Nikdy jsem neslyšel nic takového, že by se někdo takhle zbláznil, že by slyšel hlas, který říká, že je BŮH, že existuje Nebe a Peklo, zavírá mi uši a mluví skrze celé moje tělo, moje nohy, mou hrud a moje paže“. Pomyslel jsem si, že pokud existuje BŮH, musí existovat i dábel a jak poznám, který z nich to je? Tohle jsem ale nemohl říct před všemi těmi lidmi. Zavolali by do státního blázcince, svázali by mě do svěrací kazajky a vhodili do vypočítávaného cely.

Vždycky jsem chtěl dokázat, že jsem ten nejchytřejší člověk na světě, ale kdybych vyslovil, co mi ten hlas prikazoval, nikdo by nikdy nevěřil, že jsem chytrý. Mysleli by si, že jsem blázen. Řekl jsem si: „Musím odsud vypadnout“. Tak jsem vyskočil, ale začal jsem ztrácet dech. Zvolal jsem: „BOŽE, nezabíjej mě! Já jim to řeknu!“ Věděl jsem, že to byl BŮH. Pak jsem MU v duchu řekl: „PANE, nechtěj, abych k nim mluvil teď. Zavolám jim to zítra. Všem jim to pošlu telegrafem“. Pak jsem znovu začal ztrácet dech a srdce mi bušilo. BŮH mi ukazoval, že to ON má úplnou kontrolu nad mým životem a smrtí, stejně jako nad vaší. Tak jsem v duchu řekl BOHU: „Dobrá, řeknu jim to teď! Řeknu jim to teď!“

Zkusil jsem jim to říci co možná nejklidněji, bez jakéhokoli zdůrazňo-

Církev Alamo online
www.alamoministries.com

vání. Řekl jsem: „Lidi, vy víte, že jsem nikdy nemluvil o BOHU ani o JEŽÍŠI, ale ON mi právě teď přikazuje, abych vám řekl, že JEŽÍŠ KRISTUS se vrátí na zem“. Myslel jsem, že se všichni rozzlobí, až jim tohle řeknu. Místo toho na mě hleděli, jako by se dívali na film.

Potom mi PÁN znovu začal brát dech. JEHO moc nade mnou byla tak silná, věděl jsem, že může slyšet, co si myslím, tak jsem MU v duchu řekl: „Co se děje, BOŽE? Vždyť jsem jim řekl, co jsi mi poručil“. Potom přede mne v DUCHU postavil tři křišťálové kostky, které zobrazovaly, jak jsem byl nadšený ze svých dřívějších světských propagací. Jedna byla pro American Health Studios and Silhouette Figure Form, Intl. a ukazovala propagace, které jsme dělali pro časopis *Life* a pro televizi. Sponzorovali jsme pořad „You Asked For it“ (Řekli jste si o to). Náš slogan byl: „Přidej více roků svému životu a více života svým rokům. Shod osm centimetrů na břichu za šedesát dní a přiber osm centimetrů na bicepsch a patnáct centimetrů na hrudníku. Přidej se k American Health Studios os ještě dnes. Máme speciální ceny pro

zakládající členy.“ V padesátých letech jsme vydělávali přes dva miliony dolarů měsíčně. V dnešní ekonomice by to znamenalo několiknásobek.

Další moje propagace v šedesátých letech byla na staré dobré LP desky. Moji reklamu vytvořil Earl McDaniel, nejúspěšnější dýdžej prvořadého rádia KFWB v Los Angeles. V reklamě se říkalo: „Ahoj! Tady je Earl McDaniel s nejúžasnější nahrávkou všech dob! Dvacet superhitů na jednom velkém albu jen za (necelých pět dolarů)“.

A právě jsem měl rozpracovanou propagaci s mladým zpěvákem, jehož jméno nechci zmiňovat. V mých reklamách se říkalo: „Nový světový fenomén (a potom jméno toho mladíka)“.

Potom mi BŮH řekl v DUCHU: „Teď, když víš, že jsem tady, nechceš dát tolik důrazu na MĚ, kolik jsi dával těmto třem světským nickám, které jsi propagoval?“ Já jsem řekl: „Ó BOŽE! Lituji toho“. ON řekl: „Přesvědč je!“

Vzpomněl jsem si na film „Elmer Gantry“, který jsem viděl několik let předtím. Tehdy jsem z něj odešel, protože byl náboženský, jako náboženský podvod, ale pamatuji si z něj pár slov:

„Kaj se ze svých hříchů! Kaj se nebo zemřeš!“ Nevěděl jsem, co více říci, protože jsem nikdy nečetl Bibli, ale stejně jsem si to začal opakovat a i když jsem nebyl spasen a vůbec jsem neznal Bibli, začal jsem dělat tu jedinou věc, kterou BŮH přikazuje všem spaseným, i když většina z nich to nedělá. Začal jsem obracet všechny ty lidi v místnosti. Rozhodně jsem nebyl kazatel, a i kdybych byl, rozhodně ne ten typ, co každému podsouvá: „BŮH tě miluje, bratře“, nebo: „BŮH tě miluje, sestro“. BŮH mě zcela vyvedl z míry a chtěl, abych já vyvedl z míry je.

Sluch se mi začal vracet do uší a slyšel jsem toho malého židovského právníka říkat: „Vyhodte ho odsud! Je to *mešuge* (blázen).“ Pomyšlel jsem si: „Nazýváš mě *mešuge* a nebyls to náhodou ty, kdo mě

sem pozval? Jestli jsem blázen, rozhodně jsem tě úplně vyvedl z míry!“ Ale v tu chvíli mi BŮH řekl v DUCHU: „To stačí“. Velmi jsem si oddechl, že martyrium skončilo. Pustil jsem se dolů po schodech a můj sedmnáctičlenný doprovod mě následoval. Všichni se smáli a říkali: „Chlape, Tony! Opravdu jsi ho dostal.“ Taky říkali: „Bude muset na několik roků do blázince, než se dá zase dohromady.“ Já na to: „Nedělal jsem si legraci. Nechtěl jsem ho dostat. BŮH ke mě opravdu promlouval.“ Oni na to: „Proč by k tobě BŮH mluvil? Jsi horší než my všichni.“ V tu chvíli už jsme byli dole. Nařídil jsem jim nasednout na motorky a do aut a jet zpátky do Hollywoodu a sám jsem chtěl jít pěšky. Chtěl jsem být s BOHEM sám. Musel jsem jim pohrozit, aby nasedli, ale nakonec odjeli.

V tu chvíli se pro mě celý svět změnil. Bylo úžasné vědět, že v nebi je tento BŮH, který mluví k lidem a dává jim přikázání, co mají dělat. Bylo také dobré vědět, že existuje někdo chytřejší a mocnější než já. Řekl jsem MU: „OTČE, BOŽE! Teď už vím, že tam JSI. Řekni mi, co mám dělat. Ukaž mi, kam mám jít, místo, kde se naučím TVÉ cestě a pochopím, co ode mě chceš.“ Nedostal jsem ale žádnou odpověď. Napadlo mě, že velká katolická farnost na Sunset Boulevard musí vědět nejvíce, protože je přece největší. Byly asi 2 nebo 3 hodiny ráno. Došel jsem k zadnímu vchodu tohoto velkého kláštera a zazvonil. Přišla jeptiška a zeptala se: „Co chcete?“ Řekl jsem: „Chci mluvit s knězem, představeným tohoto kláštera“. Ona na to: „Teď k němu nemůžete. Je příliš brzy ráno“. Já říkám: „Přiveďte ho, sestro! Tohle je důležité!“ A tak ho přivedla.

Pozval mě dál a nabídl mi cigaretu. Ptá se: „Co máte na srdci?“ Vylíčil jsem mu, co se stalo v právníkově kanceláři. Zeptal se mě, jestli jsem Žid. Já na to: „Proč se mě na tohle ptáte?“ On odpověděl: „Protože jsi jeden z BOŽÍCH vyvolených, a BŮH v těchto dnech působí mezi Židy.“

(pokračování na str. 4)

V tomto světě čirého šilenství,
v tomto světě strašné nenávisti,
žijí lidé hluboko v Evangeliu
jsou lidé plni víry.

I když je tu velký prorok v provazech
a možná je i v řetězech,
stále chrání Evangelium
pro celý svět, jemuž káže víru.

I když se nad ním a těmi,
kteří věří v učení Krista, klenou lži,
pronásledování zdá se nesnesitelné,
v Pánu Ježíši nevzdávají boj.

Pochodem projdou velkým soužením,
poběží s nadšením a vírou,
prorok, jejich pastýř, bude přiveden,
nové Nebe a novou zemi náš Bůh stvoří.

Už nebude více šilenství,
už nebude více lží a nenávisti,
prošli svou zkouškou vítězně,
navždy s Kristem panovat budou.

Rose Pochatko

JE DODRŽOVÁNÍ BOŽÍCH PŘIKÁZÁNÍ „ZÁKONICTVÍM“ A JE „ZÁKONICTVÍ“ ZLO?

(pokračování ze str. 3)

Já na to: „No a co mám tedy dělat?“ On odpověděl: „Uchovej to v srdci, abys byl pokřtěn“. Já odpovídám: „Proč mě tedy rovnou nepokřtíte a místo toho mi říkáte, abych si to uchoval v srdci ke křtu? Nevím, jak mám být pokřtěn v srdci. Podívejte se. Vy jste představeným tohoto velkého kláštera. Jak to, že nevíte, co mám dělat? Vy máte být mužem BOŽÍM. Povězte mi, co mám dělat!“ On potom, s velkým strachem v hlase, řekl: „Jen si to uchovej v srdci, abys byl pokřtěn.“

„Chlape! Vy neznáte BOHA tak dobře jako já, a to jsem se o NĚM dozvěděl teprve dnes. Jaká škoda, že zrovna vy jste odpovědný za tenhle velký klášter.“

Po tom ránu jsem strávil hodně času chozením od jedné církve k druhé - mormoni, katolíci, baptisté, řečtí pravoslavní, letničtí, metodisté, presbyteriáni - navštívil jsem je všechny a všichni kázali opak toho, co BŮH řekl mně. Všichni kázali, že není nutné dodržovat zákon. Zákonu říkali „zákonictví“. Tvrdili, že dodržování BOŽÍCH přikázání je „zákonictví“ a že BŮH od nás už nevyžaduje dodržovat zákon.² Ale já jsem tehdy v kanceláři musel dodržet BOŽÍ příkaz, jinak bych už byl mrtvý.

Přemýšlel jsem, jaký zákon měli na mysli. V Bibli je několik zákonů. Je tam zákon, morální zákon. Potom je tam Levirát, který říká, že když tvůj bratr zemře a nemá mužského dědice, jeho žena se musí vdát za jeho bratra, dokud on nezplodí syna, který ponese jeho jméno (Deuteronomium 25:5-6). Potom je tam zákon o zápalných obětech,³ s nímž bylo skoncováno, když JEŽÍŠ jako skutečná oběť přišel na svět a zemřel na kříži za odpuštění našich hříchů. S těmito zápalnými zvířecími oběťmi bylo skoncováno, protože byly jen symbolem přicházejícího

KRISTA.⁴ Potom je tam zákon hříchu a smrti, a pokud se člověk drží tohoto zákona, stráví věčnost v Pekle a potom v ohnivém jezeře.⁵

Potom je tady zákon DUCHA ŽIVOTA v JEŽÍŠI KRISTU, který nám přináší spásu (Římanům 8:2). Tehdy do nás ve chvíli spásy vstupuje DUCH nebo DECH BOŽÍ (UTĚŠITEL, JEŽÍŠ), tedy samotný ŽIVOT BOŽÍ, a jsme spaseni. To je tentýž DECH BOŽÍ, který se vznášel nad vodami, nad hlubinou, zmíněný v Genesis 1:2: „A DUCH [DECH] BOŽÍ vznášel se nad vodami“ a dal ŽIVOT vodám na počátku věků, na počátku stvoření. BOŽÍ DUCH, BOŽÍ DECH nebo ŽIVOT dal ŽIVOT vodám, aby všechny věci ve vodě dokázaly přežít: všechny ryby, všichni mořští tvorové, všechny rostliny v moři. DUCH dal ŽIVOT vodám a všemu, co

ve vodách, řekách a potocích bylo, aby to mohlo přežít, protože všechen život ve vodách přirozeně dělá to, co od něj BŮH chce. Když DUCH BOŽÍ vstoupí do člověka ve chvíli spasení, člověk přirozeně dodržuje morální zákon, protože je to zákon ŽIVOTA. Člověk už nepokračuje v pálení obětí, zvířat, které byly jen symbolem KRISTA, protože KRISTUS už přišel a splnil SVŮJ úkol.⁶ Už nebude dodržovat Levirát. Nemusíte si brát ženu svého bratra, když nikdy neměl syna. A už nemusíme zachovávat zákon hříchu a smrti, protože: „Duše, kteráž hřeší, ta umře“ (Ezechiel 18:20) a „Kdož činí hřích, z ďábla jest“ (1 Jan 3:8). Celá Bible říká totéž.

Sedmá kapitola listu Římanům končí, když apoštol Pavel říká ve verši 24: „Bídny já člověk! Kdo mne vysvobodí z tohoto strašného boje, který dlí v mém těle, mezi mým tělem a SVATÝM DUCHEM, který dlí v mém těle, žije v mém těle?“ Odpověď je vepsána

⁴ Mat. 26:28, Jan 6:51, Řím. 5:6-11, 2 Kor. 5:18-19, Gal. 4:4-5, Ef. 2:13-18, 5:2, Kol. 1:14, 19-22, Žid. 1:3, 9:12-15, 25-26, 10:1-20, 12:24, 1 Pet. 1:18-20, 2:24, 3:18, 1 Jan. 2:2 ⁵ Ezech. 18:4, 20, 24, Řím. 5:12, 6:16, 23, 8:2, 1 Kor. 15:56, Jak. 1:13-15, Zj. 20:15, 21:8 ⁶ Jan. 17:1-4, 19:23-30, Žid. 7:11-28, 9:11-28, 10:1-22

Demokratická republika Kongo

(přeloženo z francouzštiny)

Drahý pastore Tony Alamo a členové Křesťanské církve Tonyho Alama,

kéž je na vás rozhojněna milost a pokoj našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Pastore, předávám své nejvřelejší díky za vše, co jste udělali a děláte posiláním tiskovin, které představují nový způsob přivedení národů ke slávě a poslání našeho Pána a Všemocného Boha, Ježíše Krista.

Rád bych vždy měl v batohu a v kapsách vaše bulletiny, protože všude, kam přijdu, nevěřící říkají, že už z mých rukou dostali publikace vaší církve. Pastore, jaký byl Pavel, takový jsem já. Byl jsem povolán pro pohany a nevěřící, jakým jsem byl i já. Jsem nadšený jít kamkoli a rozdávat vaše publikace, aby v den soudu nikdo nemohl říci, že neslyšel Dobrou zprávu.

Zjišťuji, že evangelizace pouhými slovy nemá takový dopad na paměť člověka jako práce, kterou děláte publikováním Světového bulletinu, který proniká lidskou vůlí a ví, koho vybrat pro spásu. S vašimi bulletiny mám příležitost zasáhnout muslimy a šířit knihu *Mesiáš*, takže je Evangelium předáno každému člověku, protože konec už je blízko. S pomocí našeho Pána Ježíše Krista věřím, že se k vám dostanou zvláštní svědectví od těch, kterým jsem předal vaše tiskoviny.

Pastore, pošlete nám prosím dostatek všeho, co vaše církve vydává, aby bylo Evangelium dostupné všude.

Ať je s vámi milost našeho Boha,

David Bigbawa

Bukavu, Demokratická republika Kongo

² Mat. 5:17-18, 22:36-40, Luk. 10:25-28, 16:16-17, Řím. 3:28-31, 6:11-23, 7:4-25, 8:1-4, 1 Kor. 9:19-21, Jak. 2:8-12 ³ Ex. 29:1-25, Lev. kap. 4, 7

do verše 25, který říká: „Děkujit Bohu skrze JEZUKRISTA PÁNA našeho. A takž tedy tentýž já sloužím myslí zákonu BOŽÍMU, ale tělem zákonu hřícha.“ Proto, pokud máme vejít do Království Nebeského, nemůžeme chodit v těle. Musíme chodit v „zákonu DUCHA ŽIVOTA v JEŽÍŠI KRISTU.“ To vidíme v prvním verši osmé kapitoly listu Římanům, která to říká přímo. Kapitola osm, verš jedna říká: „A protož není již ŽÁDNÉHO POTUPENÍ těm, kteříž jsou v KRISTU JEŽÍŠI, nechodícím podlé těla, ALE PODLÉ DUCHA.“ Toto není „zákonictví.“ To je BOŽÍ přikázání.⁷ To je NUTNOST! Druhý verš mluví o zákonu, v kterém musíme chodit: „NEBO ZÁKON DUCHA ŽIVOTA v KRISTU JEŽÍŠI VYSVOBODIL MNE OD ZÁKONA HŘÍCHA I SMRTI.“

7 Ezech. 36:26-28, Mat. 19:16-21, 22:36-40, Řím. 8:2-14, Gal. 5:16-18, 25

Nechcete se vysvobodit ze zákona hříchu a smrti? Pokud chodíte v tomto zákoně, strávíte věčnost v pekle a ohnivém jezeře (až budou Peklo a smrt vrženy do ohnivého jezera) (Zjevení 20:11-15). Je dodržování BOŽÍCH přikázání, což je totéž co život podle DUCHA ŽIVOTA v JEŽÍŠI KRISTU, „zákonictvím“? Samozřejmě není, ale ať je nebo není, je nejnuttnější.

Všichni kazatelé by udělali dobře, kdyby při kázání vycházeli z tohoto poselství, místo aby dál vycházeli z jiných poselství,

ze kterých právě kážou. Abychom nechodili v těle, musíme chodit podle zákona DUCHA ŽIVOTA v JEŽÍŠI KRISTU. A vy, kteří to nazýváte „zákonictvím“, se nikdy nezkoušejte mračit a nazývat tento zákon zlem, protože bych rád viděl vaši duši v Nebi s námi ostatními.

První list Janův 2:4 říká: „Dí-liť kdo: Znam JEJ [JEŽÍŠE], a přikázání JEHO neostříhá, lhářť jest, a pravdy v něm není.“ JEŽÍŠ řekl: „Milujete-li MNE, přikázání MÝCH ostříhejte. A jáť prositi
(pokračování na str. 8)

Kuba

(přeloženo ze španělštiny)

Mí draží bratři v Křesťanské církvi Tonyho Alama,

naš Pán je opravdu hoden vši slávy a jsme vděční, že jste podpořili dílo na Kubě. Šíříme tiskoviny Tonyho Alama a odměnou jsou nám dveře, které nám tyto tiskoviny otevírají k hlásání Evangelia. Je úžasné, jak dokážou tiskoviny, které útočí na chyby Říma, otevírat dveře k evangelizaci římských katolíků. Stále se modlíme za vás, našeho bratra Tonyho a za ty nespravedlivé soudy, kterým čelíte. Velmi se obáváme o vaše nemovitosti a lidi, kteří musejí čelit tomuto obtěžování vládou. Obzvláště se modlíme za vaše děti.

Právě jsme dostali tři balíčky neocenitelných tiskovin, několik Biblí a knihu *Mesiáš* a také mikiny a trička.

Obzvláště rád bych vám poděkoval za naše bratry. Protože v ekonomické situaci, ve které naše země je, trička neodkazují jen na církve, kterou podporujeme, ale jsou také velmi nutným oděvem a jsme za ně vděční. Děkujeme vám za zasilky a prosím, kdykoli to bude možné, vždy pošlete vše, co můžete, protože kromě zapojení nás samotných do církve to znamená také pomoc bratřím misionářům.

Přejeme vám veselé Vánoce a nový rok plný dobrých zpráv pro Tonyho a celou církev.

V Kristu

Pastor Vladimír Mayo

Villa Clara, Kuba

David Palmisano (vpravo) svědčí a rozdává tiskoviny pastora Alama naplněné Svatým Duchem na Hollywoodském bulváru

Svědectví Davida Palmisana

Jmenuji se David Palmisano a chválím a děkuji Pánu za svou spásu. Před třemi lety jsem věřil, že Země je miliardy let stará, že teorie evoluce je jasná jako facka a smrt je to samé jako doba před mým narozením na tento svět: Žádné vědomí před příchodem a logicky žádné vědomí po odchodu.

Mí oblíbení komici byli Bill Hicks, Bill Maher a George Carlin, kteří se pravidelně rouhali Bohu.

Bible pro mě nebyla ničím jiným než sbírkou židovských pohádek a lidí, kteří jí věří, jsem považoval za přerostlé děti. Myšlenka, že Bibli napsal Bůh, pro mě byla stejně absurdní jako papež jezdící sem a tam v papamobilu. Takže když lidé používali Bibli jako důkaz pravdivosti Bible, byla to absurdita na druhou. Nedokázal jsem věřit, ani když jsem to zkoušel.

Krátce po tom, co jsem zjistil, jak se nacistická vláda Spojených Států

podílela na řízené demolici Světového obchodního centra, jsem se stal členem hnutí „Zeitgeist“, seznámil se s internetovými dokumenty jako „Kymatica“ a poslouchal přednášky lidí jako Michael Tsarion, David Wolfe a dalších guru hnutí New Age. Byl jsem také v hnutí „Commercial Redemption“ (Obchodní záchrana) a účastnil se skupin jako „Creditors in Commerce“ (Obchodní věřitelé) a „New Trust“
(pokračování na str. 6)

Svědectví Davida Palmisana

(pokračování ze str. 5)

Technology“ (Technologie nové důvěry). Žíznil a hladověl jsem po skrytém vědění a pravdě. Hledal jsem odpověď na otázku „Jak se dostat z Matrixu?“

Předtím jsem považoval Ježíše Krista jen za dalšího panáka, jako je třeba Santa Claus. Ale jednou večer, po shlédnutí seriálu s názvem „The Labyrinth of Truth“ (Labyrint pravdy) na Youtube, mi něco řeklo, že Ježíš Kristus je hrozbou tomuto drtivému Novému světovému řádu. Ptal jsem se sebe sama: „Pokud je Ježíš Kristus smyšlenou pověrou jako Santa Claus, tak proč tedy všechny ty přestřelky mezi věřícími a nevěřícími?“ Byl jsem ateista, ale ani tak jsem nedokázal přijít na to, proč by Ježíš Kristus měl tolik pozornosti, kdyby vůbec neexistoval. Nikdo se nehádá o to, jestli Santa Claus existuje nebo neexistuje. Pokud je Ježíš srovnatelný se Santa Clausem, nač všechny ty hádky? Kolem víry v buddhismus, pohanství nebo dokonce v satanismus není tolik povyku. Došlo mi: „Ježíš je pro svět pohoršlivější než Satan!“ Opravdu se mi líbila ta myšlenka, že Ježíš je pohoršlivější než Satan, začal jsem vyznávat Ježíše Krista na Facebooku a mí přátele mě jeden po druhém vymazávali.

O pár týdnů později, po prostopášnostech, eskapádách a odstříhnutí od internetu jsem měl pocit, že jsem se odchýlil příliš daleko od základní morálky. Měl jsem před sebou Bibli a vzpomněl jsem si na to video o Labyrintu pravdy, které mě skutečně přivedlo ke čtení Bible. Pamatuji si, že jakmile jsem ji začal číst, zdála se mi být bezpečím a úkrytem. Nechtěl jsem se čtením přestat.

O pár týdnů později jsem musel čelit nečekanému vyhnání strýcem a babičkou, u které jsem tehdy bydlel. Přišli s křiklavými obviněními a chtěli mě vyhodit okamžitě, i když jsem platil nájem a pomáhal v domácnosti. Něco mě přimělo jim říci: „Ježíš“. Zeptal

jsem se jich: „Věříte v Ježíše Krista?“ Jejich řeč těla se zcela změnila, jako kdyby poslouchali skřípání nehtů po školní tabuli. A já si pomyslel: „Hele, opravdu to funguje.“ Strýc přivolal policisty a když přijeli, vůbec nechápali, proč byli přivoláni. Nepřátelská situace byl zažehnána, jako kdyby k ní nikdy nedošlo, a já jsem zjistil: „Páni, Ježíš mě právě z této situace vysvobodil!“

Ten večer jsem se rozhodl pomodlit se modlitbu hříšníka, kterou jsem našel na internetu. Řekl jsem si: „Dobrá, jsem spasen. Co mám udělat teď?“ První, čeho jsem si všiml, bylo to, že si dávám pozor na své klení a sprostá slova. Během tří týdnů jsem úplně přestal klít. Ale nestačilo mi, že jsem spasen a hotovo. Chtěl jsem víc, protože jsem věděl, že stále hřeším ve všech oblastech svého života.

Kdosi mi na internetu napsal, abych tak řekl, že mít víru v Ježíše znamená jen zklidnit se, pokračovat v sebestředném životě a nechat Ježíše, aby mě očistil. Kdosi jiný zas říkal, že celá moje práce jsou jen špinavé hadry, takže nemám vůbec pracovat, a že pracovat znamená odmítat víru. Něco mi říkalo, že křesťanství je něco víc než jen být spasen, sednout si na gauč a prolenošit si cestu do Nebe, takže jsem pokračoval ve čtení Bible, abych našel pravdu, protože tyhle lidi jsem nechápal. Četl jsem Matouše 5:44: „Milujte nepřátele vaše, dobrořečte těm, kteříž vás proklínají, a dobře čiňte nenávidícím vás, a modlte se za nepřátele a protivníky vaše.“ Něco mi říkalo, abych tohle dělal. Tak jsem se modlil za svého strýce, který na mě podal falešné obvinění na policii. Asi po dvou nebo třech týdnech modliteb za něj ke mně přišel, vzal mě na oběd v Golden Corral a poprvé v životě ke mně byl zdvořilý. Tato jasná odpověď na modlitbu mě přiměla modlit se ještě mnohem, mnohem více. Bible pro mě začala být interaktivní, ne jenom hromada příběhů. Začal jsem mluvit k Bohu jako ke svému příteli a bral jsem si Bibli s sebou všude, kam jsem šel.

Jednou večer jsem se rozhodl číst Bibli své babičce, která měla rakovinu plic. Četl jsem jí Matoušovo Evangelium. Když jsem šel spát, slyšel jsem ji křičet: „ÁÁÁ, STAHUJE MĚ DOLŮ Z POSTELE! NEDOPUŠŤ, ABY MĚ VZAL! MUŽ S MASKOU MĚ STA-HUJE DOLŮ NA ZEM!“ Nevěděl jsem, co říct, jen: „PŘIJMI JEŽÍŠE KRISTA! PŘIJMI JEŽÍŠE KRISTA!“ Zůstal jsem u ní, dokud se neuklidnila a znovu ne-usnula. Ale došlo mi, že jsem zasáhl citlivé místo neviditelným duchovním světem. To bylo opravdové.

Modlil jsem se: „Pane, kam mám teď jít? Moje babička umírá a pro mě už tady nebude místo. Kam půjdu?“ Pomyslel jsem si: „Dobrá, asi se přestěhuji na sever do severního Michiganu a budu tam žít sám, daleko od společnosti, až se zhroutí.“

O pár týdnů později mi přítel z Facebooku a Skypu zavolał, bylo to večer před smrtí babičky, a pozval mě do svého domu v Oregonu, abych mu pomohl s exekucí a „bojem proti zlé moci“, protože se trochu vyznám v zákonech. Modli jsem se: „Pane, zatím jsi vždy mé modlitby vyslyšel, věřím, že toto je znovu Tvá odpověď, tak pojedu“. Takže den poté, co babička zemřela, mě strýc vyhodil z domu, což se dalo čekat, a já jsem byl připraven na odjezd z Port Huron v Michiganu do Central Point v Oregonu, 2400 mil cesty v 21 let starém kombíku Toyota Corolla s totálně vydrženými ložisky, kapajícím olejem, přehřívajícím se motorem, ojetými pneumatikami, rozbitým světlem, bez topení, bez klimatizace, s ulomeným zrcátkem, nepřesným tachometrem, falešnou zelenou kartou a 8 dvacetilitrovými kanystry benzínu v kufru, které jsem si skladoval v garáži pro případ zhroucení ekonomiky.

Po třech dnech na silnici mi něco řeklo, abych zastavil a zkontroloval olej. Podíval jsem se a na měrci nebyla ani kapka oleje! Podle GPS to bylo k nejbližší pumpě aspoň 50 mil, tak jsem se modlil: „Pane, ukaž mi místo, kde seženu olej!“ Už za 5 minut se v nevad-

ské poušti objevila hospoda. Zastavil jsem, vešel dovnitř a zeptal se party kovbojů u stolu: „Nemáte někdo trochu oleje?“ Byli velmi přátelští a požádali hospodského, aby přinesl celý kanystr motorového oleje! Jel jsem tedy dál a druhý den jsem konečně dojel k příteli v Central Point v Oregonu, bez jediného škrábance, motor nevybuchl, policie mě nezastavila, žádná nehoda se mi nestala.

Byla to ale složitá situace a velmi málo času na přípravu. Jeho dům byl v exekuci už 2 roky a teď mu federální vláda prostřednictvím své agentury Fannie Mae chtěla dát 2 týdny na vystěhování. Znovu jsem se obrátil k Bohu: „Pane, nevím, co s tím mám dělat. Dej mi něco, abych tuhle věc vyřešil.“ Boží odpověď jsem dostal přes jednoho člověka na internetu: „Podej námitku, ať exekutor předloží dlužní úpis s vlastnoručním podpisem.“ Zabrало to. Soudce rozhodl, že Fannie Mae by musela předložit dlužní úpis, aby byl uznán její nárok, takže můj přítel dostal svůj patrový dům zpět do plného vlastnictví a navíc proplacené soudní výlohy. Dům, na kterém dlužil skoro 150 000 dolarů, byl rázem jeho, bez dalších závazků.

Mezitím mi něco řeklo, že můj život má mnohem vyšší cíl, než jen pomáhat tomuto chlápku. Stále jsem hřešil a věděl jsem, že musím přestat, ale nešlo to. A najednou se jako povodeň objevily všechny tyhle otázky: „Jsem opravdu znovuzrozený? Zažil jsem skutečně spásu, nebo to bylo jen na oko? Jak můžu být spasen, když se necítím spasen? Jsem vůbec schopný dosáhnout spásy? Dělam něco špatně? Co dělám špatně? Opravdu jsem tak zatvrzelý? Jsem otráven, nebo aspoň maličko zklamán svými hříchy? Jak můžu být tak zatvrzelý a nonšalantní a přitom říkat, že miluji Ježíše?“ Všechny otázky měly jedno společné: JÁ, JÁ, JÁ a MĚ, MĚ, MĚ. Zaplavila mě vlna beznaděje a zoufalství. Dokázal bych udělat cokoli, abych byl spasen. Požádal jsem přítele (praktikujícího

křesťana), aby mě pokřtil ve své vaně. Souhlasil, já jsem byl pokřtěn ve vaně a znovu zhřešil asi půl hodiny potom. Zaplavilo mě zoufalství, že je nemožné být spasen. Jakkoli tvrdě jsem zkoušel nehřešit, být dobrým člověkem a milovat Boha celým svým srdcem, duší a silou, selhával jsem. Všechno, co jsem dělal, byl hřích. Každý nádech byl hřích.

Uspokojovala mě sebelítost. Četl jsem o zážitcích znovuzrození, které měnilo lidi. Ale pokud šlo o mě, Pána jsem přijal nonšalantně, jako kdybych si objednával hamburger u McDonalda. Byl jsem bezbožný už od úplného začátku této pouti. Hledal jsem odpověď na internetu přes Facebook od lidí, kteří se nazývali křesťany, ale nedokázali mi pomoci, i když chtěli. Byl jsem slepec hledající pomoc u slepých, kulhavých, hluchých, ochrnutých, umělých vyznavačů jiného krista. Modlil jsem se: „Pomoc!“

Nakonec jsem se na Facebooku připojil ke skupině, která odhaluje nepravosti Vatikánu. Poznal jsem paní, která mi sdělila svůj nadpřirozený zážitek, jak byla spasena. Nikdy předtím jsem nic takového neslyšel, ale věřil jsem jí a bylo jasné, že si to nevymyslela. Poslala mi bulletin církve Tonyho Alama s názvem „Buď přeměněn“. Přečetl jsem jej a bylo jasné, že je to to, co hledám: Být změněn. Bylo to pozvání, abych se připojil k církvi a stal se někým zcela jiným, novým stvořením Kristovým, více než jen mužem nebo člověkem. Synem Božím.

Vyhledal jsem si něco o té církvi a zjistil jsem, že je pod obrovským tlakem velkých médií, které zobrazují Tonyho Alama jako nějakého šilence. Věděl jsem, že všechno, co o Tonym říkají, jsou lži, protože Tony odhaloval pozadí „11. září“ a šel proti Vatikánu. Ale stále jsem se modlil: „Pane, dej mi znamení nebo něco, abych věděl, že sem patřím“. A pak se přede mnou na silnici objevila řada křížů. Bral jsem to jako znamení a 1. září 2011 jsem hned odjel z Oregonu do Los Angeles.

Když jsem přijel do církve Tonyho Alama v Los Angeles, byl jsem vysvobozen z pout hříchu, která mě svazovala, a věděl jsem, že jsem v Domě Božím, vysvobozen z vězení hříchu. Pán mi dal zjevení, že jediným způsobem, jak být křesťanem, je stále se k němu uchylovat, a že je zcela bezpečné uchylovat se k tomu, kdo pro mě tak trpěl. Proto Ho miluji, protože On mě miluje bezmezně, navzdory mě samotnému, navzdory tomu, jaký jsem. Nechal se pro mě mučit a ponižovat a sestoupil pro mě do Pekla. A aby dokázal, že má moc nad mým tělem, vstal z mrtvých. Pán je opravdu VĚRNĚJŠÍ NEŽ GRAVITACE!

Skrze poselství, které Pán dal Tonymu, jsem pochopil, že svoboda v Kristu je možná jen skrze kříž, s pohledem trvale upřeným na Ježíše za mě ukřižovaného. Víím, že se můžu kdykoli bezpečně uchýlit do Jeho milujícího náručí a dělat všechno, co mi přikazuje. Syn mě osvobodil a já jsem svobodný ve službě Jemu a jen Jemu samotnému. Zažívám požehnanou svobodu od sebe samého, které žádný „-ismus“ nemůže dosáhnout – ani budhismus, ani luciferianismus, určitě ne katolicismus, ani ateismus, ani agnosticismus, ani pohanství, ani křesťanský fundamentalismus. Jedině skrze a při a pro a s osobou Ježíše Krista, který je cesta, pravda a život lze zažít Nebe tady a teď.

Dřív pro mě byl životem internet, ale teď je mým internetem modlitba. Jsem vděčný, že se Pán nade mnou slitoval a přivedl mě do TĚTO církve – ne „nějaké“ církve – a dal mi TO-HOTO světového pastora Tonyho Alama, který je mnohem víc než „zapálený“ pro Pána. Před více než 40 lety se stal DO BĚLA ROZŽHAVENÝM pro Pána a stále proplouvá vším pronásledováním, naprosto nezastrašený, díky Kristu. Jsem šťastný a vděčný, že mě Pán vysvobodil z pout zmatenosti mých vlastních pocitů a dal mi přímou a úzkou cestu k zaslíbení v Nebi. Chvála Ježíši,
David Palmisano

JE DODRŽOVÁNÍ BOŽÍCH PŘIKÁZÁNÍ „ZÁKONICTVÍM“ A JE „ZÁKONICTVÍ“ ZLO?

(pokračování ze str. 5)

budu OTCE, a ON jiného UTĚŠITELE dá vám [což je křest DUCHA SVATĚHO, KRISTA žijícího ve vás DUCHEM], aby s vámi zůstal na věky“ (Jan 14:15-16).

Nyní, když mi BŮH dal přikázání, než jsem byl spasen, dělal jsem, co mi řekl. A co vy? JEŽÍŠ řekl, že se musíte narodit znovu z DUCHA (Jan 3:3-7). BŮH řekl Mojžíšovi, že MU nikdo nemůže sloužit, pokud se HO nebojí.⁸ A Mojžíš řekl lidu: „Nebojte se; nebo pro zkušeni vás sám BŮH přišel, aby bázeň JEHO byla mezi vámi, abyste nehřešili“ (Exodus 20:20). „Počátek moudrosti jest bázeň HOSPODINOVA, a umění svatých rozumnost“ (Přísl. 9:10).

Takže pokud chcete žít podle zákona DUCHA ŽIVOTA V JEŽÍŠI KRISTU, budete BOHEM považováni za ty nejmoudřejší. Můžete to učinit prostým vyslovením modlitby:

Můj Pane a můj Bože, smiluj se nad mou duší, nade mnou hříšníkem.⁹ Věřím, že JEŽÍŠ KRISTUS je SYN živého BOHA.¹⁰ Věřím, že zemřel na kříži a

prolil svou drahocennou krev na odpuštění všech mých dřívějších hříchů.¹¹ Věřím, že BŮH vzkřísil JEŽÍŠE z mrtvých mocí DUCHA SVATĚHO,¹² a že sedí po pravici Boha v této chvíli, kdy slyší mé vyznání hříchů a tuto modlitbu.¹³ Otevírám bránu svého srdce a zvu TĚ do svého srdce, PANE JEŽÍŠI.¹⁴ Smyj všechny mé nečisté hříchy vzácnou krví, kterou jsi za mě prolil na kříži na Kalvárii.¹⁵ TY mě neodmítneš, PANE JEŽÍŠI; TY mi odpustíš mé hříchy a spíš mou duši. Víš to, protože TVÉ SLOVO, Bible, to říká.¹⁶ TVÉ SLOVO říká, že TY neodmítneš nikoho, tedy ani mne.¹⁷ Proto vím, že jsi mě slyšel, vím, že jsi mi odpověděl, a vím, že jsem spasen.¹⁸ Děkuji TI, PANE JEŽÍŠI, že jsi spasil mou duši, a svůj vděk prokážu tím, že uposlechnu, co přikážeš a už nebudu hřešit.¹⁹

Po spasení JEŽÍŠ nařizuje křest, úplné ponoření do vody ve jménu OTCE, SYNA A DUCHA SVATĚHO.²⁰ Poctivě studujte Kralickou Bibli a dělejte, co vám říká.²¹

PÁN chce, abyste o svém spasení řekli ostatním. Můžete se stát distributorem

biblických tiskovin Pastora Tonyho Alama. Tiskoviny vám zašleme zdarma. Chcete-li získat více informací, zavolejte nám nebo nám pošlete e-mail. Podělte se o tuto zprávu s někým dalším.

Pokud chcete, aby byl svět spasen, jak JEŽÍŠ přikazuje, neokrádejte BOHA o JEHO desátky a dary. BŮH řekl: „Loupiti-liž má člověk BOHA, že vy loupíte MNE? (Okraďte člověk Boha, vy jste MNE oloupili?) A však říkáte: V čem TĚ loupíme? V desátkách a obětech. Naprosto zlořečení jste, proto že MNE loupíte, vy pokolení všecko [a celý tento svět]. Sneste všechny desátky [„desátek“ je 10% vašeho hrubého příjmu] do obilnice, aby byla potrava [duchovní pokrm] v domě MĚM [spasené duše], a zkuste MNE nyní v tom, praví HOSPODIN ZÁSTUPŮ, nezotvirám-liť vám průduchů nebeských, a nevyleji-li na vás požehnaní, tak že neodoláte. A přimluvím pro vás tomu, což zřídá, a nebude vám kaziti úrod zemských, aniž vám pochybí vinný kmen na poli, praví HOSPODIN ZÁSTUPŮ. I budou vás blažiti všickni národové; nebo vy budete zemí rozkošnou, praví HOSPODIN ZÁSTUPŮ“ (Malachiáš 3:8-12).

8 Ex. 20:20, Deut. 5:29, Přísl. 16:6, Jer. 32:39-40 9 Žalm 51:5, Řím. 3:10-12, 23 10 Mat. 26:63-64, 27:54, Luk. 1:30-33, Jan 9:35-37, Řím. 1:3-4 11 Sk. 4:12, 20:28, Řím. 3:25, 1 Jan. 1:7, Zj. 5:9 12 Žalm 16:9-10, Mat. 28:5-7, Mar. 16:9, 12, 14, Jan 2:19, 21, 10:17-18, 11:25, Sk. 2:24, 3:15, Řím. 8:11, 1 Kor. 15:3-7 13 Luk. 22:69, Sk. 2:25-36, Žid. 10:12-13 14 1 Kor. 3:16, Zj. 3:20 15 Ef. 2:13-22, Žid. 9:22, 13:12, 20-21, 1 Jan. 1:7, Zj. 1:5, 7:14 16 Mat. 26:28, Sk. 2:21, 4:12, Ef. 1:7, Kol. 1:14 17 Mat. 21:22, Jan 6:35, 37-40, Řím. 10:13 18 Žid. 11:6 19 Jan 5:14, 8:11, Řím. 6:4, 1 Kor. 15:10, Zj. 7:14, 22:14 20 Mat. 28:18-20, Jan 3:5, Sk. 2:38, 19:3-5 21 Deut. 4:29, 13:4, 26:16, Joz. 1:8, 22:5, 2 Tim. 2:15, 3:14-17, Jak. 1:22-25, Zj. 3:18

Tony Alamo, Světový pastor, Křesťanská církev Tonyho Alama • P.O. Box 2948, Hollywood, CA 90078

Nepřetržitá modlitební a informační linka: +1(661) 252-5686 • Fax +1(661) 252-4362

www.alamoministries.com • info@alamoministries.com

Křesťanská církev Tonyho Alama poskytuje bydliště a stravu na všech našich místech v USA všem, kdo opravdu chtějí sloužit PÁNU celým svým srdcem, duší, myslí a silou.

Bohoslužby se konají v New York City každé úterý ve 20:00 a na dalších místech každý večer.

Další informace na čísle +1(908) 937-5723. PO KAŽDÉ BOHOSLUŽBĚ SE PODÁVÁ JÍDLO.

Vyžádejte si knihu pastora Alama, *Mesiáš*, ukazující KRISTA ve více než 333 proroctvích Starého zákona.

Staňte se dělníkem při sklizni duší. Staňte se distributorem tiskovin pastora Alama.

Všechny naše tiskoviny a audionahrávky jsou zdarma včetně poštovného.

Pokud za ně někdo chce peníze, nahlaste to na bezplatném čísle +1(661) 252-5686.

TATO TISKOVINA OBSAHUJE SKUTEČNÝ PLÁN SPÁSY (Skutky 4:12).

NEVYHAZUJTE JI, PŘEDEJTE JI DÁL.

Ti z vás, kdo žijí v jiných zemích, nebojte se přeložit tuto tiskovinu

do svého rodného jazyka. Pokud ji kopírujete, nezapomeňte na tento copyright a registraci:

© Copyright leden 2014, únor 2015. Všechna práva vyhrazena. Světový pastor Tony Alamo © Registrace: leden 2014, únor 2015

CZECH—VOLUME 19000—IS KEEPING THE COMMANDMENTS OF GOD “LEGALISM” AND IS “LEGALISM” EVIL